

KÖZMŰVELŐDÉSI, TÁRSADALMI, GAZDÁSZATI, IPARI, KERESKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajozárijával kaphatók könyvkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamációk a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt - kr.

Hat hónapra 2 frt 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.**Hirdetések:** négyhasábos petit sor egyszeri közléseért 7 kr, kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr. fizetendő.**A nyilttérben:** minden három hasábos garmond sor díja 20 kr. Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

Velünk összeköttetésben levő hirdető-irodák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetők tetemes díjkedvezményben részesülnek.

Adakozások a lévai főgymnáziumra.

Legújabb adakoztak: B o n n á z Sándor csanádi megyéspüspök (Temesvárról) 50 frtot. Budapestről: B a r t o s József kegyesrendi tanár 100 frtot, V a s s Károly kegyesrendi tanár 2 frtot, B o n t ó Gergely k. r. t. 1 frtot. Ar.-Maróthról: F ü r s t Adolf 1 frt, H e i m a n n Ignác 50 krt, S c h w a r t z Miksa 30 krt. R e i s s Lipót 20 krt, E n g e l Ignác (Malonyáról) 1 frtot, W i k s József (Hizérről) 50 krt, P o l l á k Mór (Nyitráról) 50 krt. G ö r ö g Ferencz (G.-Ujtaluról) 1 frtot. ugyanezen gyűjtőíven adakoztak még: G.-Ujtalu község 1 frtot, G.-K e s z i község 1 frtot, S ó l m o s község 1 frtot, P o d l u z s á n község 1 frtot, F r t u s z János 1 frtot, S e b o András 50 krt, S e b o József 50 krt. S z e n e s s y János 50 krt, M á c s a y Pál 50 krt. S z a k m á r y János n.-mányai esperes-plebános 50 frtot. P é t e r y Lajos (N.-Sallóból) 3 frtot. Budapestről: dr. L o v a s László 5 frtot, N o v o t n y János 2 frtot, T ó t h Lajos 1 frtot. G a j d o s s i k Ráfael (Ujbányáról) 5 frtot, összesen 231 frtot.

A multhéten kimutatott összeg: 23,569 frt. 50 kr.

Legújabb összeg: 23,795 frt 50 kr.

Előfizetési felhívás!

A „Bars“ jelen számával negyedik évfolyamának III-ik évfolyamát befejezvé, ezentúlra a lap kiadói jogát — a szerkesztőségi jogkörbe való beavatkozás nélkül — mi, alulírott cég, vállaltuk magunkra.

Midőn e körülményt a hirlapolvasó mélyentisztelt megyei közönségnek becses tudomására juttatjuk, egyuttal kijelentjük abbéli komoly szándékunkat, hogy e hirlap kiadásával járó költséget és fáradságot nem kiméljük s minden tekintetben azon leszünk, hogy a „Bars“ anyagi életét biztosíthassuk s azt népszerűvé és a megyei közvélemény lapjává tegyük. Szóval: rajtunk misem mulik, hogy e hirlap eddigi jóhírnevét főtartsuk és öregbítsük, s e tekintetben a szerkesztőség mellé számos kiváló irodalmi erőket volt szerencsénk megnyerhetni a B a r s h o z, s így annak szellemi kiállításában is biztosítva van az emelkedő színvonal, minőt egy provinciális hirlapnak elérnie lehet.

E költséges vállalatunkban tisztelettel kérjük az értelmi közönség szives anyagi pártfogását.

Előfizetési ár az október — decemberhavi negyedévre 1 frt. 25 kr.

Előfizetéseket — egész, fél és negyedévre, vagy havonként bármely időpontban elfogadunk, s úgy az előfizetési összeget, valamint az eddigi hátralékokat is a jövőben egyenest alulírott cégünkhöz, Lévára kérjük czimezni:

Nyitrai és Társa

hirlapkiadóhivatala, könyvnyomdája és könyvkereskedése.

A szerkesztőség szava.

Midőn lapunk kiadási jogát Nyitrai és Társa helybeli könyvkereskedő cég ujonan berendezett könyvnyomdájának átadjuk, ez által egy nagyon is terhes gondtól szabadulunk meg, amennyiben a szerkesztői intenciók mellett alig végezhető anyagi kiadásokra szentelt gond és idő ezentúl a lap szellemi részére és tartalmasságára lesz fordítható.

E jelentős mozzanat visszaadta erőnk teljességéből azt a részt, mit eddig a kiadói gondok emésztettek föl. Ezentúl egész erőnket fordíthatjuk lapunk szerkesztésére, melyben jövőre legújabb megnyert jeles tehetségű új munkatársak is lesznek segítségünkre.

Lapunk jövőjét ez alkalommal oly biztos anyagi és szellemi alapra fektetettnek mondhatjuk, minőt a Bars első éveiben álmodni sem mertünk volna.

Őszinte szívből köszönjük meg az irántunk, — mint lapkiadó közeg iránt — a nagyközönség részéről eddig tapasztalt lelkes anyagi támogatást — s kérjük azzal jövőben a minden áldozatra kész új kiadói céget megtisztelni magunkat pedig, mint szerkesztőséget továbbra is kérjük megajándékozni azzal a szép és megtisztelő bizalommal, melylyel lapunk iránt a szives olvasóközönség mindekkoráig rokonszenvezett. E szép rokonszenv megőrzése ezentúl is célunk lesz a szerkesztés munkájában.

Lapunk eddigi iránya a jövőben is változatlan marad, s e tekintetben a lapkiadók beavatkozásától függetlenségünk biztosítva van. Kelt Léván, 1884. szept. 28.

A Bars szerkesztősége.

Gazdánk helyzete.

III.

„Hozzunk helyesebb arányokat mezőgazdaságunkba —“ régi bevallott elve az Országos Gazdasági Egyesületnek. Ezen elvet nemcsak mezőgazdaságunkban, hanem valamennyi közigazdasági viszonyainkban is alkalmazni s érvényre emelni — a jelen idők viszonyai, midőn munkánk és fáradságunk gyümölcseit értékesíteni nem tudjuk, meggyőzőleg indokolják.

Hogy mezőgazdaságunkban a kemény gabnamag termesztését a többi gazdasági ágak rovására üzzük, senki sem tagadhatja, s hogy az egyoldalúság bármilyen művelési ágban — annak végtére is romlását idézi elő, a tapasztalás már sokszor igazolta és igazolja.

A termesztés ezen rendszerén tehát változtatni kell.

E változtatást legegyszerűbben az állattenyésztés nagyobb fölkarolása által eszközölhetjük.

Magyarországban a művelés alá vett föld, mennyiség tekintetében újabb időben a különféle vízlecsapolások által, növekedett és pedig nem jelentéktelenül, de ugyanennek arányában az állattenyésztés nem emelkedett, sőt némely részben, például a birkatenyésztésben, hátrózottan alábbszállott.

Már pedig a mezőgazdaság fölvirulhatásának első s elengedhetetlen követelménye: az állattenyésztés virágzó állapota. Egyik a másikatól elváihatatlan.

S ha mindjárt az állattenyésztésnek azon neme a birka, melyet a gyapjuterelés végett hajdan nagy szerencsével s haszonnal üztünk s habár ez napjainkban a versenytérről leszorított is, de mivel nemcsak a gyapjuterelés, hanem ma már inkább a hus tekintetében keresett cikké vált, s e részben tett számos tapasztalatok folytán a versenyt bármiféle versenyzőkkel kiállja: eszerént mind a helyesebb arányok mezőgazdaságunkba való behozatala s megalapítása, mind az ebből kínálkozó haszon szükségessé teszik, hogy a

juhtenyésztést újból elővegyük s régi virágzó állapotára emeljük.

Es valamint ezen állat-nem tenyésztése hasznothozólag kínálkozik: nem kevesebb hasznot ígér a ló, a szarvasmarha, a sertés, stb. tenyésztése.

Lovaink keresettekké váltak, úgy a külföldön, mint a belföldön. A hizott szarvasmarha pedig, — amint azt a bécsi vásárnak Pozsonyba való áthelyezése eléggé kimutatja, — nagyobb előnnyel bír a más külföldi marha fölött.

Igy az állattenyésztés azon tér, melyen a gazda haszonnal diadalmaskodhatik mások fölött.

„Ugy — de mondják — hol van az erre megkívántató szükséges tőke?“

Mi erre szinte kérdéssel válaszolunk:

Hát a földműveléshez, a kemény gabnamag termesztéséhez szükséges tőke hol van?

Vagy talán erre nem szükséges a tőke, ezt anélkül is lehet gyakorolni?!

Mi nem hisszük.

Bár igaz, nem tagadhatjuk, hogy Magyarországon sokan gyakorolják a földművelést anélkül, hogy erre való szükséges tőkével bírnának, de ezt valóban a legnagyobb bajnak s a földművelésre nézve szerencsétlenségnek kell tartanunk, mert erős meggyőződésünk, hogy valamint az állattenyésztést, úgy a földművelést sem lehet üzni, gyakorolni megfelelő szellemi, értelmi s anyagi tőke nélkül, s akinek nincs tőkéje gazdaságának oly berendezésére, hogy azt haszonnal üzhesse, annak a földművelés épen úgy nem való, mint az állattenyésztés, az menjen olyan pályára, melyre a megfelelő akár szellemi, akár anyagi tőkével rendelkezik.

Bármely kereseti ág, szükséges tőke nélkül, hasznot nem hozhat.

Ki oly munkára vállalkozik, amely erőt meghaladja, célját tévesztette. Tévesztett cél eszerént: földművelést üzni megkívántató tőke nélkül. De viszont nem helyes eljárás: egyoldalulag makacs módon ragaszkodni oly üzlethez, melyet csak a rossz és tévesztett szokás tukmált reánk, de melyet a haszon repudiál.

„Hozzunk helyesebb arányokat mezőgazdaságunkba!“

Nyilt levél a városi t. hatóságokhoz!

Október 1-je közeleg, akkor lép életbe az új ipartörvény, melynek értelmében az „ipartestületek“ megalakulni s az ipari téren üdvösen működni hivatnak. E lapok minapi számában, bár főbb vonalakkal csak, de mégis tisztán kivehető leírással, megjelölve az ipartestületek célja, rendeltetése, megalakulása s működésének főbb mozzanatai. Mint iparos, örömmel vettem, hogy megyei sajtóinkban is találkozhatni oly irányzatú eszmékkel, melyek az ujonkotott ipartörvény szellemét s annak jó és hasznos oldalát megismertetik az iparosostálylyal.

Több iparos-egyéntől volt alkalmam örömmel hallani, hogy az ipartestületek életbeléptetését szükségesnek és üdvösnek tartják. S még nagyobb örömmel tapasztaltam azon közös óhajot, hogy az ipartestületek azonnal alakuljanak meg a törvényes idő eléréskéztével.

Mint hogy ezen idő (okt. 1-je) a küszöbön áll, jónak, sőt szükségesnek találtam e rövid föl szólalásomban az ügy érdekében oly kérelemmel fordulni a t. városi hatóságokhoz megyénk területén, hogy az ipartestületek mielőbbi megalakíthatása érdekében ne késsenek azonnal egy általános értekezletre egybe hívni az iparosokat s ezeknek fölvilágosításul adassék tudtukra az új ipartörvény célja s különösen az ipartestületek szervezete, működési módzata és hasznossága.

Ha ilyen értekezletre a hatóságok mielőbb egybehívják az iparosokat: úgy az ipartestületek megalkulása is mielőbb bevégezett ténynyé válik. És hogy azzá váljon, e végből közremunkálnia — az iparosok mellett — minden polgárnak hazafias kötelessége, mert a meglazult hazai ipar emelése nemcsak az iparososztálynak képezi létérdekét, hanem az egész nemzetnek is.

Ilyen értekezletre az idő már elérkezett, sőt eddig is üdvös eredménnyel lehetett volna azt megtartani, úgy, mint eddig azt a hazában több olyan város megtette, hol az intéző körök serény jóakarata elődázhatlannak találta az új törvény inteneziónak megfelelőleg jobbrafordítani a jelenlegi kedvezőtlen iparviszonyokat.

Ismételt figyelmeztetésem mellett tisztelettel kérem városaink t. hatóságait, hogy ezen irányban megteendő inicitívájukkal ne késsenek, sőt siesse-nek megragadni az alkalmat arra, hogy bebizonyítsák az ipar iránt azon jóakaratot és ügybuzgalmat, melyet eddig az iparügyek kultiválása körül — a most lejárvó törvény korlátai között és miatt — nem tanusíthattak s nem érvényesíthettek. Lépjenek hát most az iparügyek élére s teremtsék meg legalább a kezdeményezés módját az ipartestületek mielőbbi megalakítására vonatkozólag.

Ohajtom, sőt remélni merem, hogy e felszólalással a t. hatóságok jóindulatulag találkoznak s e jóindulatuknál fogva nem adnak a késedelmezéssel okot arra, hogy az oly régóta közóhajjal várt ipartestületek megalakítása időről-időre elnapoltassék.

Egy iparos.

Nemzetközi lókiállítás.

A földmívelési miniszter a multhetekben a következő leiratot intézte a megyei lótenyész-bizottságokhoz:

„Az 1885-ik évi budapesti országos kiállítás utolsó időszakában, októberhó 5-től 10-ig nemzetközi lókiállítás fog tartatni, melynek sikerét biztosítandó, az ország összes lótenyész-bizottságait ezennel mérvadó közreműködésre fölhívom.

Hazafias kötelességet teljesít minden egyes, jó anyaggal rendelkező lótenyész, ki részvétele által előmozdítja a kiállítás sikerét; de szerencsére oly hazafias kötelesség ez, melynek teljesítése nemcsak erkölcsi elismerésre, vagyis a kiállítás való kitüntetésre, továbbá a jelentékeny pénzdíjak elnyerésére nyújt kilátást, hanem a lóanyag könnyebb és jobb értékesítésének ez uton remélhető előmozdíthatása által ugy az országos lótenyészésnek, mint az egyes kiállításoknak nem megvetendő anyagi hasznót is biztosít.

Azon nagy haladás, melyet országos lótenyészésünk, különösen az utolsó két évtizedben tett, csak kezdete legyen a további, még erőteljesebb fejlődésnek.

Magyarország mezőgazdasága mindinkább közeledik azon időhöz, melyben lótenyészése fogja szolgálatotni az igavonó-erő legnagyobb

részét, míg szarvasmarha-tenyésztése túlnyomólag a hús- és tejtermelés jövedelmezőbb terére fog vonulni. Jelentékeny földadata lesz tehát jövőben az országos lótenyészésnek: kellő számú és minőségű igás lovat előállítani.

Azon lótenyésztők, kik már ma, a jövő e földadatai készülvé, ily irányú tenyészést kívánnak folytatni, a nemzetközi lókiállítás alkalmával megláthatják azt, honnan és mily anyagot szerezhetnek be e célra?

A kiállítani szándékozó lótarló gazda, vagy tenyésző, minden egyes kiállítandó lóról két példányban töltsék ki az ívet, s a betöltött ívet, úgy az „átalános lókiállítás“, mint a „saját-ménesebeli kollektív kiállítások“ osztályába, folyó 1884. évi október utolsó napjáig az Országos kiállítási hivatalban, Budapesten Nákóház, akár személyesen benyújtsa, akár pedig a főnöke cím alatt bérmentesen postán a kiállítási hivatalhoz elküldje.

Kívánatos, hogy az esetleg létező nagyobb és jobb minőségű ménesek tulajdonosai nemcsak egyes legjobb példányt jelentsenek be a kiállításra, hanem néhány, a ménes jellegét híven föltüntető anyakanczának s esetleg különböző évjáratú ivadéknak együttes bemutatása által képviseltessék ménesüket. Az ilyenmő bejelentések a „saját-ménesebeli kollektív kiállítások“ osztályában fognak szerepelni.

Azon tenyészők, kik ugyan ménest nem tartanak, de vagy kiválóbb lovakkal bírnak, vagy pedig gazdaságuk melléküzemeként a lótenyészést űzik: egy, vagy több kiváló minőségű anyakanczáikat, vagy esikőiket szintén jelentsék be.

Ezen bejelentések az „átalános lókiállítás“ osztályába sorolandók.

Még egy harmadik és nem legkevésbé fontos osztálya is lesz az 1885-iki lókiállításnak, s ez a lótenyész-bizottságok által rendezendő vidéki kollektív kiállítások osztálya, melyben csupán földmives tenyészők lovai szerepelhetnek.

Ily kollektív kiállításokat csak azon vármegyék-ből ohajtok szerveztetni, hol a földmives tenyészők kezében tömegesen található a jobbminőségű és egyöntetűbb-jellegű tenyészanyag.

Meg kell jegyezni, hogy ezen kollektív kiállításokban nem lehet föladatunk: egyes földmives tenyészők birtokában levő kiválóbb minőségű, de a fönt röviden érintett jélegtől eltérő — talán méneseből vásárolt kanczát, vagy ilyen uton származott esikőt szerepeltetni; — hanem arra kell törekedni, hogy a vidék népies lótenyészésének jellege lehetőleg a legjobb, de homogén minőségű példányok által legyen itt képviselve.

A kollektív kiállítás célja ugyanis csupán az, hogy a bizonyos vidékeken a földmives népnél található jelegzetesebb anyagot legjobb minőségben ugyan, de híven föltüntessük s így még a legjobb egyes oly lovat is, mely az általános jellegtől elüt, a kollektív kiállításban szabad szerepeltetni.

Ami ezen kollektív kiállítások gyakorlati kivételét illeti, ez a különlegesen ezen osztályban nyújtott kedvezmények által talán némileg könnyítetteti fog. Az általános vasuti és gőzhajózási díjkedvezményeken felül — (lovak, öszvérek, esikők 1 drb. földadással 3 frt. 40 kr. legalább 2 drb. földadással 1 frt. 71 kr. díjtétel darab és kilométerenként) — ugyanilyen kiállításba helyezhetem azt, hogy egyes szegényebb földmives tenyészők birtokában levő, s a kiállításra különösen alkalmas tenyészkancaik fölküldetése végett bizonyos mérsékelt összeget fogok rendelkezésre bocsájtatni.

A kiállítási helyezés, amint a bejelentési ívből kitűnik, ezen kollektív osztályban nem tíz, illetőleg 5 forinttal, hanem csak három forinttal van megszabva s ezen esekély díj is ezen osztályban nem előre, hanem csak a lovaknak fölérkezése alkalmával lesz fizetendő s a takarmányozási árak is mérsékeltnek lesznek. Ha azonban a lótenyész-bizottság elnöke, e két irányban is okvetlenül szükségesnek látná, egyik vagy másik szegény sorsú földmives tenyészőt segélyezni, ezt sem jelzem lehetetlennek, ha az ez irányú indokolt javaslat beérkezend.

Természetes azonban, hogy mindezen esetleg engedélyezendő segélyezésekben csupán azon kiállítók fognak részesíthetnek, kiknek kiállított lovai sem e költségeket meghaladó díjakat nem nyertek, sem pedig a kiállításban esetleg el nem adtak.

Budapest, 1884. augusztushóban.

A miniszter helyett
Liptay s. k.

Különfélék.

— A megyei főgymnáziumi bizottság a főgymnáziumi építkezés ügyében októberhó 2-án Léván értekezletet tart, melyen az építkezés többoldalu megbeszélése, az építendő helyiségekhez a telek megválasztása s egyéb, a tárgyhoz tartozó kérdések hozatnak szönyegre. Az értekezleten részt fog venni egy budapesti jönevű építész is, kít véleményadás végett hívott meg ez alkalomra a bizottság.

— Helyreigazításul vasutügyünkben — szavahihető forrásból úgy értesültünk, hogy a legközelebbi megyei közülésen az elnöklő főispán által e tárgyban elmondottakat tévesen tudatta velünk levelezőnk, mert a vasutügyben a főispán ur voltaképen azt mondotta, hogy „miután a vasutársulat a Nánacsatai vonalrésznek kiépítését Gregersen vállalkozóknak tényleg átadta s ezzel az építést már meg is kezdette: ezen jelenség szerént közelebb jutottunk azon reményhez, hogy a vasutat a megye szelétől a Garam mentébe befelé is minél előbb meg fogjuk kapni.“ — Ennyiből áll tehát a főispáni jelentés, melyben az említetteknek kívül szóba sem jött az ipolysági, vagy esattakálnai vonal, már csak azért sem, mert a vasutársulat s Hontmegye még a f. év tavaszán megkötötték a szerződést, hogy a vonal Csattáig 1884-ben, Ipolyságig pedig 1885-ben kiépül. — Nem hozta szóba a főispán a csattakálnai vonalat sem, mert e

Tárcza.

25 év.

25 év az idők végtelenségében csak annyi, mint néhány vízcsepp a tenger mérhetlen medrében; csak annyi, mint egy marok porszem Afrika beláthatatlan sivatagán.

De 25 év egy egylet életében kort, még pedig igen tisztességes kort képez. Nem mindennapi dolog, hogy valamely egylet e magas kort megérje.

A lévai kaszinó azon szerencsés egyletek egyike, mely ez évi november havában készül megtartani 25 éves jubileumát.

Lesz diszközülés, társasbéd, táncestély. Utó-jára hagytam az 1000 frtos alapítványt, mely ugyan még nincs meg, de néhány év alatt — ha a közülés elfogadja a választmány indítványát, mit erősen hiszünk, — meg lesz. Ez alapítvány kamatait az egylet a lévai gymnázium nem magyar ajkú, de a magyar nyelvben legtöbb előmenetelt tanusítandó tanulóknak között fogja kiosztani.

Oly tény lesz ez, mely magában hordja a dicseretet.

Sokszor halljuk hangoztatni, hogy Léva védbástya a magyarságnak a pánszlávizmussal ellenében. Ha ez igaz, miben nem is kételkedünk, akkor a kaszinó e védbástya öre.

A lefolyt 25 év alatt élt ez egylet jó és rossz napokat. Böven kijutott része a mostoha időkből. Volt idő — s miért szégyenlenők ezt bevallani? —, mikor egyik baj a másikat érte, egyik adósság a másikat tetézte. Alig gázoltunk ki az egyik sárból, már a másik meglábolása várt reánk.

Pedig ez időben két Vargánk volt. Mégsem voltak elég erős sarunk.

Az egyik Varga csak úgy szegényesen, havonként fizethetett elő néhány lapra. Ezt sem tehetette rendesen, s bizony néha-néha megesett rajtuk, hogy 8—10 napig is nélkülözni kelle a szellemi táplálékot.

A másik, (igen derék ember volt, isten nyugtassa szegényt!) ki igazgató, aligazgató, gondnok és szolgáló volt egy személyben, mert egy ideig tisztviselőt kötéllal sem bírtunk fogni, — betivásáronként ki-kiállott

a piacra s a legsoványabban megrakott szekerkefát vette meg, hogy az egylet helyiségeit egy kis meleggel megjijessze. Daczára ezen jóakarátának, sokszor megtörtént mégis, hogy hivatalos tintatartómnak hig tartalmát kökeménynyé fagyva találtam.

E korban a kaszinó helyiségeiben csak egyetlenegyszer volt nagyon is melegünk, t. i. mikor háziurunk, a Takarékpénztár leégett. Csak egy hajszalon mult, hogy mindentünk hamuvá nem lett.

De nem esoda, hogy ilyen szegények is voltunk. A tagok száma 54 volt. E szám csak a papíronson fungált, mert tényleg alig voltunk 40-en. Pedig minden lehetőtlé elkövtettünk, hogy e sanyarú állapoton segítsünk. Aláírási-ívet bocsájtottunk ki, melyek szerencsésen vissza is érkeztek — aláírások nélkül. Tartottunk fölolvadási-estélyeket, a közönség zsufolásig megtöltte a termet. De azért estélyen kívül mézeskalácsesal sem lehetett embert fogni, ki ráfanyarodjék, hogy a kaszinóba jöjjen. Egy parányit sem túlzok, ha azt mondom, hogy néha egész héten át egyetlen tag sem lépte át az egylet küszöbét.

Ez volt kaszinónk árnykora. Nem volt sokkal jobb a vendéglőben töltött néhány évtünk sem. Itt a helyiség szűk volta miatt a füst akkora volt, hogy fényes nappal, sőt még teljes kivilágításnál is örökös félhomályban voltunk miatta, csakis a hang után ismertünk egymásra. E bajon segitendők, ventilátorokat állítottunk föl, ezek föladatává teendő a füst nyel-desését. Működtek is ezek oly erővel, hogy egyszer egyik tagársunk kezéből a kvart és belát is kifutott. De a füst nem izlett nekik. Mind e bajokra a koronát az Országnak leégése tette rá. S mintha a természet is összeesküdött volna ellenünk, a tüzet több napig tartó gyönyörű eső követte. Ami kevés holmink volt, napokig ázott. Bokáig jártunk a vízben. Furdott butorunk. Uszott biliárdunk. Úgy kellett minden egyes darabot kihalászni.

Nodé félre ez árnyképekkel! Az elmondottak csak voltak, ma már nincsenek. Higyük, hogy nem is lesznek, s legyünk azon, hogy ne is legyenek.

A bajokon túlestünk. Szerencsésen átéltek azokat. Ma már alig emlékezünk rájuk s ha én mégis ez-uttal visszaemlékezem, nem azért teszem, mintha az öröm közé ürmöt akarnék keverni, hanem, mert jól-esik, ha egykissé kedvemre kipanaszalom magamat.

Miként tavaszi napon az ég föllegrongyait szétverik a nap erős sugarai, úgy oszlatta szét a kitarás ereje az egylet fölé csoportosult bajok sokadalmát. Nekünk is kiderült. Eljöttek újból a jó napok. Ma már élünk s elmondhatjuk, hogy tisztességesen élünk. Adósei nem vagyunk senkiénak. Nem kérünk székelt kölesön, hanem adunk, amennyi kell s még nekünk is marad elég. S így van ez jól! Legalább, ha idővel — mitől Isten oltalmazzon! — megszorulnánk, lesz, aki nekünk is adjon.

De nemcsak az anyagi téren haladtunk. Nagyot haladtunk a szellemi is. Még azelőtt csak magyarul diskuráltunk, s ma sokan úgy ropogtatjuk a német szót, mint a pattogatott kukoriczát.

Néhány hét választ el csak a 25 éves jubileumtól. Ekkorra van egy indítványom s ez a következő: E néhány hét alatt tanuljunk meg mindnyájan némét szótul fizessünk egy garast. Arra bárkivel, bármekkora fogadásra parolázok, hogyha indítványom másik fele fogadtatik el: a diszközülés dolgát, a teendő 1000 frtos alapítványra nézve, nagyban megkönnyítjük, mert erősen hiszem, hogy a garasokból már néhány hét alatt az első évi részletet, 200 frtot, minden nehézség nélkül összehozzuk.

25 év alatt sok víz folyik le a Dunán, 25 év sokfélefépen variálta az időt, vagy ha úgy vesszük, az idő variálta a 25 évet, tulajdonképen mi variáltuk mindkettőt.

Rajtunk s fölöttünk folyt le a 25 év. Mi tettük azt olyanná, amilyen volt. S ha a lefolyt évek kaszinónkra kedvezők voltak, ez nem az idő érdeme, s viszont, ha voltak mostoha éveink, annak sem az idő az oka, hanem mi. Az elmúlt évekért soha sem tehetjük az időt felelőssé, mert: „Az idő halad, ki nem iparkodik, marad.“

Mig nem iparkodtunk, az idő haladt s mi maradtunk, most, hogy iparkodunk, az idő halad ugyan, de mi sem maradunk.

Haladjunk a megkezdett uton tovább és tovább. Ez — ha minket talán már nem is, de az utánunk jövőket biztosan elvezeti — az egylet 50 éves jubileuma felé.

Jaross Ferenc.

tárgy még függőben van, amennyiben köztudomás szerént a társulat előb nyomonjellezéseket ígért tételni Kálna és Léva felé egyszerre, hogy ennek alapján kiténjék: melyik pont kínálkozik olcsóbban kiépíthető végpontnak.

A kegyelet impozáns nyilatkozatát volt alkalmunk maegyhete szemlélni az elhunyt B o l e m á n Ede helybeli gyógyszerész végtszességéttele alkal-mával. Városunk össze lakosságának minden réte-géből özönlött a közönség leróni az őszinte kegyelet szép adóját a boldogult iránt, kinek már éltében is tapasztalt népszerűsége most a gyászos pillanatban meghatólag nyilvánult. Tesületek, intézetek, előkelő egyének és a közepostály nagy tömege állta körül a ravatalt. Ott láttuk sorakozni a gymnázium tanári-karának vezetése mellett a gymnáziumi ifjúságot tel-jes létszámban, hogy ők is adózzanak a fogékony ifjú szív tiszta részvételével azon férfi emlékének, kit e perezen mindenki gyászol, s tanuljanak e helyen lelkesülni és tetteire gyulladni a közjóért azon férfi ravatalánál, ki a közjó érdekében tett önzetlen mun-kássága és széleskörű jótékonyága közepett a gym-názium anyagi előmozdításában is a köztisztelet és szeretet becsült emberévé avatta magát életében. — A városi és messzevidéki nagy számú közönség vál-lás- és rangkülönség nélkül impozáns menetben kísérté sirjába a boldogultat, ki munkás életét s bő-kező jótékonyágát szintén vallás- és rangkülönség nélkül szentelte a közjónak emelésére. Benne egy igaz polgár s egy jó hazai szíllt a sirba. Ismétlen öhajtnk békét poraira s áldást emlékeztetére!

Halálozas. Báró Majthényi Lászlóné, szül. Péli Nagy Ludovika asszony, f. hó 23-án 85. éves-korában budapesti lakásán végelegyengülés következtében elhunyt. Nyugodjék békében!

Áthelyezés. A helybeli r. kath. leányiskolá-ban működő, Paulai sz. Vinczéről nevezett nővérek kedvelt házfőnöke s igazgatója, B a r o s s Mech-tildisz nővér megvált e héten városunktól, melyben már 3 év óta teljesítette nemes hivatását a leány-nevelés terén, odaadó szeretettel és buzgalommal. Új állomáshelye ezentúl Stomfa városa lesz, hol az ujon-alapított intézetnél ismét házfőnöke lesz új rendtársai-nak. Őszintén kívánunk minden jókat a távozonak, s szívesen fogjuk főtartani emléket, melyet ittnükö-dése alatt oly élénken vésett be tanítványai, rend-társai s a közönség szívébe szeretetteljes modorával s felekült műveltségű szellemével. Környezze új állo-másán is a köztiszteletet és szeretet! Ez őszinte bucsusavunk. — Utódja lesz egykori elődje, a 3 év előtt tőlünk bacsút vett művelt lelkű főnököt, Z a l k a Ca-lasantia nővér, kit most körünkben szívélyesen üdvözölünk!

Hontmegyében a képviselőválasztáskor fölme-rült surlódások utóbajai még mindig jelentkeznek s a küzködő felek között párbajokra adnak alkalmat. Ilyen okból vivott kardpárbajt a minap két honti pártem-ber, Z s m e s k á l és K á d á r. A kihívó Kádár volt, sőt ezenkívül még ő egyént hitt ki. Zsmeskal kardja az összecsapáskor nehéz sebet ejtett Kádárnak felső karján.

Lövészünnepély. A helybeli honvéd- és pol-gári lövészegylet f. é. októberhó 12-én délután, a lövölde helyiségében, különféle díjazásokkal egybe-kötött díszlövészvétel tart, s ezt követőleg este a lövöldecarnokban t á n c m u l a t s á g o t rendez. Előre is fölhyjuk az illetékes körök figyel-mét a kedélyesnek ígérkező napra, melyre a mulat-saghoz eleve is őszintén kívánunk minden jót és fesztelten jökedvet!

Geletneki viszhang czimen a következő sorok-at vettük: „A Bars helylap 39. számában említett geletneki panaszokdók igen „helyesen tették, hogy tiltakoztak, ha igazuk volt.“ — Most azonban az a kér-dés, van-e igazuk? — A f. hó 9-én Geletneken tartott kántortanítói választásnál Onagysága, főtiszt. O c s o v s z k y tanfelügyelő-heletes ur, aki mint elnök a választásnál törvény és szabaly szerent működött, mindenekelőtt az okleveleket és bizonyítványokat bí-rálni kezdte. Az elnök jelentése szerent a 26 pályá-zó oklevele közül, a szentkeresztii tanító oklevelét és bizonyítványait az iskolaszék különös figyelmébe alanlja, minthogy a többi pályázók oklevelei a szentke-resztii tanító okleveléhez nem is hasonlíthatók. Így nat-mily választást öhajjt az iskolaszék? „Mi titkos szava-zást öhajtnk,“ szolt a szent-antali tanítónak néhány rokonja. Ilme, a választás eredménye az volt, hogy a szent-keresztii tanítónak 8 szavazata s a szent-antali tani-tónak, aki a hamis állítás szerent a pályázathoz nem is léphetett, szintén 8 szavazata volt és így az elnök 9-ik döntő szavazata a szent-keresztii tanítót geletneki kántortanítónak kikiáltotta. Most hát a kétségbe esett sérelnes választók Ipolyi püspök Onagymtóságához egy fölirattal fordultak, melyben azt kérelmezték, hogy a ge-letneki, f. év és hó 9-én tartott kántortanítói választást megsemmisítse, de alaptalan kérelmük elutasított. Így hát ha valakinek érdekében állana megtudni, győződ-jék meg: kinek van igazja? — Bars Szé-keresztien, szept. 24. — L o z e r imre, geletneki kántortanító.

Körmöczbányán „a magyar egyesület“ f. hó 20-án sikerült estélyt rendezett — szavallat-, hangver-seny- és műkedvelői szineloadással egybekapcsolva. A műkedvelők: A l m á s i Tihmér „Miniszter balja“ -ját adtak elő, köztetszést és töbzsöri kihívást aratva. A hangversenyi részt pedig P e h á t s e k Irma urholgy énekei képezték, hatással énekelte Verdi „Ernani“-jaból a „Szabadíts meg“ részletet és Gounodtól a „Tavaszi dalt.“ Ezután Czuczortól a „A falusi kislány Pesten“ szavallatát hangattak tetszessel M a r i á s s y Mariska urholgytól. A műsor végét B o z e r Károly ketrendbeli zongorajátéka képezte, kísérvé elsőizben K o z a k i e-

v i e z Máriaától hegedűn, másodikizben J a n e s e k Ferencztől zongorán. A kedélyes hangulatban tartott estély éjfélkor ért véget.

Színi évadunk elmult, a vasárnapi előadás utó-só volt, s színészeink a multhét elején Ipolyságra men-tek át. A lévai közönség pártolásával meg lehettek elégedve.

R ö v i d h i r e k. — Időjárás: A jövőhözre változó időt várhatni helyenként esővel, majd derüléssel. — A király ő felsége ünnepies díszszel nyitotta meg az országgyűlést e héten. — Az operaház tegnapi megnyitásán csakugyan nem adták elő L i s z t ki-rálydalát, melyet különben az utóbbi időben meg-tíltott előadatni, sőt annyira elkeserítették e kérdéssel, hogy többé hazánkba jönni se kedve, se akaratja nincs. — Melyik több? Magyarországon minden 1000 férfire 1018 nő jut. ellenben Boszniában 1000 férfire 869 nő jut. — A magyar színészet az idén tölti be 113-ik évét. — Az árva-pénzek megvizsgálása Nyitra-megyében 59,000 frnyi deficitet mutat, ez az eset nagy visszatetszést szült országszerre. — Belefült a Garamba Brezina Antal lévai közsörüs, amint e hó 22-én Maróthra utazott, hulláját a kovácsi határban másnap fogták ki, feleséget és két gyermeket hagyott hátra. — 4000 éves virágokat hozott haza Egyptom-ból Schweinfurt tanár, a mumiák között talált virágok össze vannak aszalódva, de vízben áztatva vissza-nyerik színüket s alakjukat, mely többnyire a szarka-láshoz, vagy mákhoz hasonlít. — A királyi udvar karácsonig — fölvaltva a fővárosban s Gödöllön fog tartózkodni.

Apróság.

Figyelmeztetés. Egy méltóságos ur és egy kalauz kirán-dultak az alpesi hegyekbe, természetesen számaron ülve. Egyik ves-zélyes ponton így szól a kalauz: „Vigyázzon méltóságod, mert ezen a helyen már sok számár leesett.“

LEVELEZÉS.

Budapest, 1884. szept. 23.

Barsvármegye ifjúságához.

Igen tisztelt Uraim!

A „Magyar szépségek albuma“ érdekében a hazai összes ifjuság első sorban lépett sorompóba s az eddig elért sikerek jórészben ifjuságunk ügybuzgóságának és fáradozásának köszönhetők.

Nem mulasztatom el ezért az ifjuságnak forró köszönetemet nyilvánítani; de az ügy most még csak kezdetén áll, s a nagyobb része még hátra van.

Nem kételkedem benne, hogy az ifjuság engem további munkálkodásomban támogatni fog s e hazafias művet vállvetve fogja diadalra segíteni, hogy a jövő évi országos kiállításán a magyar typus számtalan szép variációit egy egységes és teljes műben mutathassam be a művelt hazai és külföldi közönségnek.

Kérem tehát uraságaitokat, hogy szép hölgy-is-merőseik körében tovább is agítálni sziveskedjenek az album érdekében, s a névsort összegyűjtve műtermem-be (Erzsébettér 7. sz.) beküldeni méltóztassanak, hogy ezáltal Barsvármegye szépei teljes névsorának birtokába juthassak s hogy e szépeknek külön-külön a meghívót elküldhessem.

Meg vagyok győződve, hogy uraságaitok e hazafias ügyben buzgólkodni fognak s munkálkodásuk által az albumot megteremteni segítenek.

Ezután pedig vagyok tisztelettel.

hivük

Ellinger Ilés,

m. kir. udv. fényképész.

Irodalom és művészet.

A Hazánk történelmi közlöny II-ik kötetéből most jelent meg a 2-ik (szeptemberhavi) füzet a következő tartalommal: — n. — r-től: Kossuth a szónok és író. — Zsilinszky M.-tól: Horváth István. — Id. Szinyei Józseftől: Komárom 1848—49-ben. — Iványi Istvántól: A tiszai határőrvédek. — Tárca: Két könyv füg-gelenségi harezunk történetéről. Történelmi repertorium 1884. — Szerkesztők: A b a f i Lajos és Szokoló Viktor. Megjelenik egy-szer minden hónapban (július és aug. kivételével). Előfizetheti rá: egész évre 6 frt, félévre 3 frtal, Nyitrai és Társánál, Léva.

A „Kiállítási Lapok“ 17-ik száma következő érdekes tartalommal jelent meg: Kisipari motorok és szerszámgépek kiállít-ása. Iparpolitikai reflexiók. A bécsi és külföldi kiállítók csoportok szerent. A kiállított kisipari gőz-gáz-, és vízi motorok teljes jég-yzéke. — Felügyelet és orszolgálat a kiállításán. Schmierer kiállít-ási igazgató előterjesztése. — Kiállítási Krónika: Az iparszemok ténfogatának első tervezése. A Keleti Pavillon és a magyar ipar keleti missziója. Külföldi országos kiállítások hivatalos építkezései. Felesleges reklám. Mit mindent tervez az egészségügyi osztály? Fülkék a házipar-kiállítási csarnokban. Székelyház, a nagy orgona. Külföldi kiállítások. — Elfogadott bejelentések: A X. csoport: agyag- és üvegipar, a XV. csoport: fonó-össző-ípar kiállítói váro-sok szerent összeállítva. — Hirdetések. — Illusztrációk: Szekrény-nánták a X., XV., XVI., és XVII. csoportok számára. — Megren-delhető Nyitrai és Társánál, Léva.

A Mulattató Zsebkönyvtár czimen egy jól ismert szép-irodalmi vállalat Dr. Kőrösy László szerkesztésében Buzárovits Gusztáv könyvkiadóságában, Esztergomban jelenik meg. A leg-ujabb kettős füzet (23 és 24. Greville Henrikől egy igen érdekes kis regét közöl, melyben az apai szeretet költészete a lehe-tő leggyöngyödebb vonásokkal van esztelve. „Az eskü“ írója a francia irodalom jel-sebbjei közt is ép oly méltányolt, amilyen méltánylást érdemel a Mulattató Zsebkönyvtár gondos fordítása. A takarosan kiállított kettős füzet ára 24 kr. Megrendelhető Nyitrai és Társánál, Léva.

Közgazdaság.

Takarékpénztári közülés.

A Lévai takarékpénztár részvénytársulat folyóhó 14-én saját helyiségeiben rendkívüli közülést tartott.

A közülés megtartását egyrészt az alapszabályok egynémely §-ának hiányos volta, illetve téves magya-rázata — másrészt oly §-ok fölvétele, melyeket a mai pénzügyi viszonyok és a törvény követelményei tesznek szükségessékké, s melyek eddig az alapszabályokban befoglalva nem voltak — tette sürgössé.

A nagyszámú részvényesekből álló közülés az

igazgatósági jelentés kapcsában beterjesztett, egy az igazgatóság kebeléből kiküldött szűkebbkörű bizottság által összeállított s módosított alapszabály-tervezetét tételenként tárgyalván, — mint a pénztintézet vi-szonyainak s a törvényes követelményeknek teljesen megfelelőt egyakarattal elfogadta és közülési hatá-rozattal egyhangulag helybenhagyta.

Az elfogadott alapszabályok 500 példánybani kinyomatása s azok minden részvényesnek, valamint a kir. bíróságok- és hatóságoknak leendő elküldésére az intézeti igazgatóságot utasította.

Hozzátesztük, hogy ezen alapszabályokat a föl-sőbb jóváhagyás megnyerése után e lapok útján is közzétenni s ez által minél szélesebb körben elterjesz-teni — a szerkesztőség szives beleegyezésével — fön-tartjuk magunknak.

Az egyesülésnek e téren való minden mozzanata, mely mélyen belevág gazdasági viszonyainkba s humanitárius előhaladásunkat fontos tényezőként ápolja és szolgálja, méltán megérdemli, hogy a nagy közön-ség érdekekkel viseltessék iránta, s résztvevő és ellen-örző szerepét szabadon s igazságosan gyakorolja.

M. A.

Közönség köréből.

Köszönetnyilvánítás.

Néhai Dezséri Bolemán Ede elhunytá alkalmából az őszinte részvét ismételt nyilvánításáért: a lévai ág. hitv. ev. egyházygyülekezet, Léva városa képviselő tes-tülete, a helybeli takaré- és hitelintézet, a lévai nagy-gymnázium tanári kara, a Léva állomászó m. kir. honvédség tiszti kara, a lévai dalárda és önkéntes tüzoltó egylet, az egyházi és világi testületek, a roko-nok, kedves barátok és résztvevő közönség — fogadják a gyászoló családtagok részéről kifejezett hálás kö-szönetet.

Özv. Bolemán Edéné,
szül. Bányik Janka.

Nyílttér. *)

Egy lakás

3 szoba-, konyha-, éléskamra fakamra és pinczével, jutányos áron, egy évre

bérbekiadó

Léva, a Kálvária-uteza 498. számú házban.

Domján Lőrincz

tüszkereskedésébe, Léva egy jóhából való fin kereskedő-tanoneznak azonnal fölvetetik.

Léva a Szappanyos utezában, az Ehrenfeld-féle házban

egy butorozott, utzi szoba

bérbeadandó.

Ki több évig, bámulatos eredménnyel használt egy gyógyszer. Brandt Richard urhoz Zürichben. Közel 60 éves ember létemre, mintegy 4 év óta használom az ön svájci lab-dacsait s mondhatom csodálatos eredménnyel. székrekedés, puffadás, s ennek folytán, nehéz légzés, s vértörődés, a mely bajok-kal már hosszú éveken át küzködtem s melyektől minden orrosi szer alkalmazása decczára sem szabadulhattam meg, az ön svájci labdaccai által gyökeresen elenyésztek. A labdacok bevétele soha se okozott legkisebb nehézséget sem; hatásuk mindég biztos s s utána mintegy ujja születve érzí magát az ember. Most oly egész-séges vagyok, mint a hal a vízben, mint a madár a levegőben — s nem győzőm dicsoitni érte az ön tudományát, mely valódi áld-ás az emberiségre nézve. Mély tisztelettel, Semler Adolf, Stadler-hofban, Meran mellett (Tirol), 1884. jan. 8. — Brandt R. gyógy-szerész svájci labdaccai egy dobozzal 70 krért a magyarországi gyógyszerárakban kaphatók.

III.

Árverési hirdményi kivonat.

A lévai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Szemesi István Gr.-Keszki lakos végrehatónak Stevko Mihály örökösei Gr.-Keszki lakos végrehajtást szenvedők elleni 276 frt. 50 tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében Stevko Mihály kiskori Stevko Mária és kiskori Stevko Mihálynak a Gr.-Keszki 32. sz. tjkvben A I 1—9 sorszám alatti fekvőségbeni osz-tatlan 6/14 rész tulajdoni jutalékukra és tartozékára 732 frt. o. é. Ugy a Gr.-Keszki 103 sz. tjkvben A I 1—8 sorszám alatti fekvőségbeni oszlatlan 6/24 rész. tulajdoni jutalékukra az árverést 512 frtban cenzell megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884 évi Október hó 10-ik napján délelőtti 9 órakor Gr.-Keszki községben a bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alót is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becslésének 10%-át vagyis a Gr.-Keszki 32 ivben az A I 1—9 sorszám alatti fekvőségbeni oszlatlan 6/24 rész illetményre és ennek tartozékára 73 frt. 20. o. é. és a Gr.-Keszki 103 ivben az A I 1—8 sorszám alatti fekvőségbeni oszlatlan 6/24 rész jutalékra 51 frt. 20 kr. o. é. készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-cz 42. §-ában jelzett árto-lyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni ayagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattat.

Kelt Léva 1884 évi Junius hó 20-ik napján.

A lévai kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság.

Gyenes József,

kir. járásbíró.

Lévai piaciárak.

Rovatvezető: K ó n y a József, városkapitány.

Buza: m. mázsánként 6 frt. 60 kr — 7 frt 40 kr. Kétszeres 6 frt — kr 6 frt. 20 kr. Rozs: 6 frt — kr — 6 frt 30 kr. Árpa: 7 frt — kr — 7 frt 80 kr. Zab: 6 frt — kr — 6 frt 40 kr. Kukoricza: 6 frt — kr — 6 frt 50 kr. Bab: 8 frt — kr — 8 frt 20 kr. Lenese: 8 frt 50 kr — 10 frt — kr. Köles: 5 frt. A többi árak nem változtak.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Holló Sándor

1292/1884 sz.

III.
Arverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járás bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy kiskoru Foty Mihály kis oroszok lakos végrehajtónak Foty Máté kis oroszok lakos végrehajtást szenvedők elleni 167 frt. 80 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében Foty Máténak a kis oroszok 105 sz. tjkvben A I 1-7 sorszám alatti osztatlan fele részben tulajdonul felvett ingatlanára az árverést 686 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884 évi **október hó 6-ik** napján délelőtti 9 órakor **Kis Oroszka** községében a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 62 frt 60 krt. o. é. készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván 1884 évi Junius hó 19 napján.

242.

A lévai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Gyenes József kir. járásbíró.

1293/1884 sz.

III.
Arverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járás bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak özvegy Molnár Mihály örökösai végrehajtást szenvedők elleni 265 frt. 44 1/2 kr. tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében özvegy Molnár Mihálynak a csatai 99 sz. tjkvben A I 1-10 sorszám alatti fekvőségre és tartozékára 1364 frt o. é. továbbá az A + 1 sorszám alatti fekvőségre 10 frt o. é. továbbá az A + 2 sorszám alatti fekvőségre 16 frt o. é. továbbá az A + 3 sorszám alatti fekvőségre 181 frt o. é. végre az A + 1 sorszám alatti szülő fekvőségre az árverést 78 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884 évi **október hó 7-ik** napján délelőtti 9 órakor **Csata** községében a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis az A I 1-10 sorszám alatti fekvőségre és tartozékára 136 frt. 40 kr. o. é. továbbá az A + 1 sorszám alatti fekvőségre 1 frt. az A + 2 sorszám alatti fekvőségre 1 frt. 60 kr. az A + 3 sorszám alatti fekvőségre 18 frt. 10 kr. o. é. és az A + 1 sorszám alatti szülő fekvőségre 7 frt. 80 kr. o. é. készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván 1884 évi Junius hó 19 napján.

243

A lévai kir. járás bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Gyenes József kir. járásbíró.

1411/884 sz.

III.
Arverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járás bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Mézváros Józsefné szül. Szekérvény Mária lévai lakos végrehajtónak Uhrík András és neje Nyitrai Julianna lévai lakosok végrehajtást szenvedők elleni 47 frt 42 kr tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében Uhrík András és neje Nyitrai Juliannának a lévai 336. tjkönyvben A + 2. sorsz. alatti fekvőségre és az ezen épült 321 ösziárisu számú házukra 1127 frt. o. é. — továbbá az ugyanezek nevére volt, azonban végrehajtási zálogjoggal terhelt Németh Márton és neje Uhrík Mária tulajdonul ártt s a lévai 360 sz. tjkvben A + 1. sorsz. alatt felvett fekvőségre és tartozékára 752 frt o. é. végre Uhrin András és neje Nyitrai Juliannának a lévai 1982. sz. tjkvben A + 1. sorszám alatti szülő fekvőségre az árverést 270 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1884. évi **október hó 9-ik** napján délelőtti 9 órakor **Léva** mezővárosában a kir. tkvi íktató hivatalban megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis a lévai 336. ivben az A + 2. sorsz. a. fekvőség és tartozékára 112 frt 70 kr. o. é. továbbá a lévai 360 ivben az A + 2. sorszám alatti fekvőség s tartozékára 75 frt 20 kr. o. é. és végre a lévai 1982. sz. tjkvben az A + 1 sorszám alatti szülőre 27 frt o. é. készpénzben, vagy 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván 1884 évi Julius hó 5-ik napján.

244.

A lévai kir. járás bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Gyenes József kir. járásbíró.

VII. évfolyam. ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS 245. 3-1.

A KÉPES CSALÁDI LAPOK

SZÉPIRODALMI ÉS ISMERETTERJESZTŐ KÉPES HETILAPRA.

Felelős szerkesztő: Komócsy Lajos.

Lapunk — társai között legnagyobb elterjedésnek örvendő — immár **hetedik** évfolyamát éli. Miután kívánatra mindenkié küldünk mutatószámot s egészen tájékozott előfizetési felhívást, e helyen csak röviden emlékezünk meg a közkezdeltnek örvendő lapról — A „Képes Családi Lapok” három ivnyi tartalommal jelen meg a legdiszesebb kiállításban, szép, fényes, színes borítékban. — Minden szám sok művészi kivitelű képet hoz. A főlaphon vannak eredeti s a külföld legnagyobb íróiból fordított regények, elbeszélések, rajzok, életképek, humorosok; eredeti s más költemények, heti tárcák, ismertető, tudományos cikkek, a főváros, vidék s külföld válogatott, fontos hírei; az irodalom és művészet körében fölmerülő minden mozzanat. — Minden számhoz egy ivnyi külön regénymelléklet könyvalakban. — Humor rovat, leggyakrabban képekkel. Havonként „Növilág” című divatlap számtalan képpel, szabásrajzzal stb. is jár ingyenes mellékletkép. A boríték telve a komoly s tréfás talányok minden fajával. A talányfejtők között gyönyörű olajnyomatú képek (diszes aranykeretben), regények stb. sorsoltatnak ki.

A folyó évnegyedben külön regény-mellékletkép „Scarpia Rachel” kitűnő, cselekvénygazdag, érdekesítő regényt adjuk.

Mutatószámot a kiadóhivatal kívánatra bárkinek küld bérmentve.

Előfizetési ár: egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Méhner Vilmos kiadóhivatala: Budapest, papnövelde-utca 8. szám alatt.

2248/884.

Arverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közzéteszi, hogy a lévai tek. kir. járás bíróság 1884. évi szept. 2-án 2248. számú végzésével **Wilhelm Mór** né szül. Schönstein Julianna felperes részére **Wilhelm Mór** lévai lakos kereskedő alperes ellen 1200 frt. tőke, ennek 1884. évi júniushó 13-ik napjától járó 6% kamatai 1884 évi októberhó 15-ig 24 frt. és eddig összesen 19 frt. 80 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságon lefoglalt és 1618 frt. 11 kra becsült különféle **fűszer bolti cikkek, kikészített bőr, bolti állványok és szobai butorokból** álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek 2248. számú kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Léván a bolti helyiségben leendő eszközlésére 1884. évi **októberhó 8.** napjának délutáni 2 órája, **szükség esetén utána való napjai** határidőül kitűznek, oly kijelentéssel, hogy ezen árverésen a fennebb jelzett ingóságok az 1881. LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett **szükség esetén** becsárón alól is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. LX. t. cz. 108. §-ában megalapított föltételek szerint lesz kifizetendő.

Ez árveréshez a venniszándékozók a kitűzött időben és helyen elvártnak.

Együttal közzétételük, hogy mindazok, kik a lefoglalt tárgyakra tulajd. igény, vagy elsőbbséggel bírnak, tulajd. igény, vagy elsőbbségi igényüket az árverés megkezdése előtt annyival inkább bejelentésük, — mert különben a végreh. törv. 96. §-a képesében egyedül a vételár fölöslegére fognak utasíttatni.

Léván 1884. évi szeptemberhó 20-án.

246.

LITASSY NÁNDOR, bir. végrehajtó.

1469/1884 sz.

III.
Arverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a lévai takarékpénztár végrehajtónak ifju Németh János örökösai végrehajtást szenvedők elleni 330 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében ifju Németh Jánosnak a Bajkai 9 sz. tjkvben A I 1-12 sorszám alatt felvett fekvőségre az árverést 2000 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1884 évi **október hó 16-ik** napján délelőtti 10 órakor **Bajka** községében a bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 200 frt. o. é. készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi novemberhó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván 1884 évi Julius hó 8 napján.

A lévai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

247.

Gyenes József, kir. járásbíró.

Nagy-Kálna községében kizárólag a gróf Hunyady Kálmán ur öexcellenciáját illető italmérési jog 1885. január 1-től több évekre haszonbérbe adandó.

Tárgyát képezik:

1. A nagy fogadó s ahhoz tartozó nagy kertek.
 2. Ugyanott a sörház-fogadó saját külön épületével.
 3. A községbeni pálinkamérési jog üzleti helyiség nélkül.
- A bérlethez tartozik mintegy 28—30 holdat képező szántóföld a N. kálnai határban.

Bővebb értesítést nyerhetni Bars megyében Verebélyen lakó

NEMESSANYI NIKLÓS

uradalmi ügyvédnél.

248.3-2

A t. cz. magyar olvasó közönséghez!

Tisztelettel értesítjük a t. cz. magyar olvasó közönséget, hogy „Gondúzó” czimen új szépirodalmi heti lap jelent meg kiadásunkban, melyre vonatkoztatva megismertetjük következő programmunkat:

Távol tartva magunkat minden pártoskodástól, azt a föladatot tűztük magunk elé, hogy lapunkat a legszigorúbb erkölcsi elvek szerint szerkesztjük, úgy hogy azt minden anya bátran adhatja serdülő leánya kezébe; a magyar irodalmat tehetségünk szerint fogjuk ápolni és nemzetünk kedvelt íróinak legjobb munkáit közöljük, különös sulyt fektetve a regényirodalomra, adni fogunk beszéyleket, költeményeket, vidámitó humoroszeket, a közmívelést előmozdító természetrajzi, földrajzi, ország- és népmismereti vázlatokat, a kertészetet és ház tartást érdeklő tanulságos közleményeket, azonkívül tekintettel leszünk a jelesebb külföldi regényekre is.

Támogatva legkiválóbb íróink által, minden törekvésünket oda irányozzuk, hogy lapunkat folyvást tökéletesítsük és emeljük, hogy oly családi lapot nyujtassunk a hazai olvasó közönségnek, minő, tekintve a legnagyobb gondal választott, dús tartalmat, a pompás kiállítást és a föltöttebb, öleső árt, hazánkban mostanig még nem jelent meg és — joggal mondhatjuk — mely a hézagot kitölteni lesz hivatva.

Első számunkat következő munkatársakkal kezdjük: **P. Szatmáry Károly, Mikszáth Kálmán, Kazár Emil, Margitay Dezső** stb.

A második számban érdekesítő, nagyobb szabású történeti-regényt kezdünk meg **P. Szatmáry Károlytól** ez czimen.

„SZÉKELY TAMAD, SZÉKELY BANJA.”

A negyedik számban **Mikszáth Kálmán**, fiatal íróink e matadorja szokott kedélyes és megragadó modorával kisebb regényt fog közölni a fővárosi életből.

A hatodik számban nagyobb társadalmi regényt kezdünk meg **Dr. Sziklay Jánostól**. Szigorúan és lelkiismeretesen tartva szem előtt programmunkat, az a biztos remény kecséget minket, hogy a „Gondúzó” kedvelt olvasmányává válik minden művelt családi körben és érdemes lesz arra, hogy valóságos gondúzó legyen és valódi házi kincset képezzen arra nézve, ki szünőráiban érdekes olvasmányul akar foglalkozni.

Előfizetési föltételek:

A „Gondúzó” szépirodalmi heti lap megjelen minden vasárnap 3 ivnyi tartalommal, azonkívül a képes czimlappal ellátott borítékban két oldalnyi hasznos tudnivalókkal és talányokkal. A következő előfizetési árak mellett:

Egy évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Egyes szám ára 15 kr.

A jutalmakat illetve is arra törekedünk, hogy előnyt nyujtassunk t. előfizetőinknek.

Tetemes áldozatok árán azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy kizárólag előfizetőink számára olajnyomatú, eredeti magyar festményeket sokszorosítottunk, minek következtében minden féléves előfizetőnknek egy, az egész éveseknek pedig két képet adhatunk. E képek jól és tartósan készített, mosható arany keretben 84 cent. magasak és 70 cent. szélesek, egészen készen a fölfüggesztéshez, és egy darab ára csak is 2 frt. — E képek a következők:

Szent István király. — Kossuth Lajos. — Deák Ferencz. — Petőfi Sándor. — Vörösmarty Mihály.

Továbbá a következő életképek:

Vasárnapi multság falun. — Czigány tanya az erdőben. — Csikos élet. — A puszták fia.

Mutatóvány számokkal szivesen szolgálunk díjtalanul és bérmentesen, gyűjtőknek 10 előfizető után egy tiszteletpéldányt adunk.

A t. cz. hazai olvasó közönség rézzéről élénk részvételre számítva, reméljük, hogy vállaltunkat a tőkés legmagasabb fokig emelhetjük és tisztelettel kérjük hazai irodalmunk becses pártfogóját, hogy minket e hazatis vállalatunk előmozdításában tehetségük szerint pártfogolai kegyeskedjenek.

Tisztelettel

249 2-2

A „Gondúzó” szerkesztősége és kiadóhivatala Budapestben, belső dob-utca, 14.